

[ARGUMENTUJĄCY *part praes act*

V pl m pers argum(e)ntujący.

Sł stp, Cn, Linde XVI w. błędnie.: argumentulak.

Posługujący się argumentami, przedstawiający swoje racje [naprzeciw czemu]: O mili á vczeni Dialektykowie/ náprzećiw iáfnemu Piłmu y wzyłthkim Kredom Krześćijáńłkim árgumentuiący [w części egzemplarzy tego samego wydania: árgumentulacy (prawdopodobnie błąd zecerski)] *HerburtArt C2.*

Cf **ARGUMENTOWAĆ**

PP